

naar man blot afflaffer den offentlige regulerede Prostitution. Naar der i Vædringsforlaget under Nr. 2 er foreslaaet, at almindelig borgerlig Straffelovs § 180. skal beholde den Redaktion, den hidtil har haft, med de Forandringer, der ere foreslaaede, deriblandt at Ordene om Politiets Advarsel udgaa, have flere Medlemmer af Udvalget ment, at hvis man lod disse Ord blive staaende, kunde Politiet deri søge en Bemyndigelse til at lade være at advare Fruentimmer, der drive Uugt som Næringsvej eller Eshverv, og derved lad den Omvej dog etablere en offentlig Prostitution. Jeg har ikke ganske kunnet dele denne Opfattelse, men har ikke noget imod at gaa med til, at der gives Paragraffen, den Redaktion, som her er foreslaaet, fordi jeg i flere andre Retninger anser denne Redaktion for at være at foretrække for Paragraffen, saaledes som den nu er affattet. Jeg har heller ikke haft nogen Betænkelighed ved, saaledes som Forholdene have stillet sig og bestandig maa stille sig, at gaa med til, at det ikke er fornødent, at Politiet netop til Politiprotokolten har advaret en Kvinde, forinden det drager hende til Ansvar og Straf; men det følger af sig selv — det er noget, som enhver ved, der kender til, hvorledes Politiet optræder og ogsaa maa optræde efter Konduite — at om en Advarsel ikke gives i officiel Form til en Politiprotokol, er der intet til Hinder for, at denne kan gives under Haanden, naar man finder, at det vil være paa sin Plads, for man drager den vedkommende til Ansvar. Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 3 har allerede den ærede Ordfører udviklet, at man har ønsket noget mere at præcisere Ordene, saaledes at man kunde vide; og at Domstolene kunde vide nøjere end hidtil, hvad det egentlig er, der skal straffes, og hvad der ikke henhører derunder. Den Fortolkning af Udtrykket om at have Fruentimmer til Huse, som den ærede Justitsminister fremsatte, ved anden Behandling, kan jeg for mit Vedkommende ikke ganske tiltræde, og jeg anser det for tvivlsomt, at Domstolene ville tiltræde den. Jeg anser det i alt Fald for et Spørgsmaal. Saa vidt jeg forstod den ærede Minister, mente han, at Ordene skulde forstås saaledes, at man havde Fruentimmer i sin egen Beslighed eller Bopæl, men jeg tvivler om, at dersom en til nogle Piger, der slog sig sammen, lejede nogle Værelser i sin Ejendom, vilde han selv om de Værelser ikke hørte til hans egen Beslighed, dog blive draget til Ansvar af Domstolene for et saadant Forhold. Jeg tror derfor, det er bedre, man præcisere Ud-

trykket saaledes, at Domstolene saa en noget tydeligere Rettesnor, end de maafløe hidtil have haft. Straffebestemmelserne i Vædringsforlaget under Nr. 3 ere noget modificerede, saaledes som de staa nu i sidste Stykke af Straffelovens § 182; men jeg tror ogsaa, at dette er rigtig; man maa erindre, at Straffeloven henfører visse Benævnelser for Forbrydelser, men uden at sige, hvad der skal forstås ved disse Benævnelser; naar Straffeloven saaledes bruger Ordet Rufferi, siger den ikke, hvad der forstås ved Rufferi, og dette synes fra forskellige Sider at være undergivet forskellige Opfattelser; men Straffen kan under alle Omstændigheder, saaledes som Vædringsforlaget under Nr. 3 er formuleret, stige til samme Højde, i alt Fald i Gentagelsetilfælde, som nu efter Straffelovens § 182, saa jeg tror ikke, der kan være noget til Hinder for at vedtage hele Vædringsforlaget under Nr. 3. Naar man ligeledes der har ladet udgaa Ordene: „som mod Politiets Forbud“ saa er det af samme Hensyn som det, jeg tidligere nævnte, da jeg omtalte Vædringsforlaget under Nr. 2, nemlig dette, at man har troet, at disse Ord kunde ligesom indeholde en Hjemmel for Politiet til at undlade at give et Forbud, altsaa derved under Haanden etablere en Slags Regulering af Prostitutionen alligevel. — Hvad det ærede Medlem for Besle Amts 3dje Valgtres (Hallenstjerne) angaar, skal jeg ikke udtale mig videre om det Foredrag, vi hørte af ham; det ærede Medlem forekom mig ikke at være klar paa, hvorledes han egentlig vilde have en Ordning i denne Sag, og naar man stiller, som han udtrykte sig, demonstrative Forslag, Forslag, der kun gaa ud paa at gøre en Demonstration, medens han ikke trøster sig til at mene, at dersom de blive vedtagne, tilvejebringe de en Ordning, som man ikke tror at kunne forsvare — saadanne Forslag, siger jeg, forekomme mig paa Lovgivningens Omraade ikke at have nogen videre Betydning.

Justitsministeren (M. L. Lemann): Ja, denne Sag synes jo omtrent at nærme sig til at blive, hvad man kalder udebatteret, saaledes at det virkelig er vanskeligt at sige noget nyt, som ikke er blevet sagt og gentaget mange Gange. Det, der er tilbage, er jo egentlig kun, at enhver her hæbder sine Standpunkter og hæbder sin Opfattelse. Noget Forstaaelse i Betydning af Enighed er der vel næppe Tale om; at naa, men selv om man kunde opnåa en Forstaaelse om enkelte Spørgsmaal vedrørende den formelle Fremgangsmaade over for dem, vil jeg dog sige,